

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR.285
din data de 11.07.2011**

Dosar nr.: 18/2011

Petiția nr.: 228/12.01.2011

Petent: Asociația Accept

Reclamat: D N

Obiect: Afirmații cu caracter discriminatoriu la adresa minorităților sexuale.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei:

I.1.1. Asociația Accept cu sediul în București, Str. Lirei, nr.10, Sector 2.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. D N cu adresă de corespondență în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

1. Cu ocazia vizitei în Spania din noiembrie 2010, Papa a criticat legislația din această țară care permite căsătoriile între persoane de același sex.
2. Ca formă de protest față de aceste critici, un grup de homosexuali s-au sărutat în fața catedralei Sagrada Familia din Barcelona în timp ce Papa oficia un serviciu religios înăuntru.
3. Ca reacție la această demonstrație domnul D N a scris pe blogul său: „*E impardonabil să dai voie unor dereglați să tulbure botezul celui mai frumos monument european .... trebuia botezat de poliția spaniola cu bastoane peste fund.*”
4. Petenta solicită să se constate săvârșirea unei fapte de discriminare pe criteriul orientării sexuale și sancționarea contravențională a reclamatului pentru discriminare directă pe criteriul orientării sexuale, creând un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv, aducând atingere demnității persoanelor de orientare homosexuală din România.

III. Procedura de citare

1. Petenta a fost citată prin adresa nr. 380/19.01.2011. Reclamatul a fost citat prin adresa nr. 379/19.01.2011. La termenul de audieri stabilit pentru data de 03.02.2011, petenta a fost prezentă, reclamatul a fost absent.
2. Reclamatul a emis și a depus la dosar un punct de vedere înregistrat cu nr. 867/07.02.2011.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

1. Petenta solicită să se constate săvârșirea unei fapte de discriminare pe criteriul orientării sexuale și sancționarea contravențională a reclamatului pentru discriminare directă pe criteriul orientării sexuale, creând un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv, aducând atingere demnității persoanelor de orientare homosexuală din România.
2. Petenta face referire la faptul că declarațiile reclamatului vizează în mod direct persoanele de o altă orientare sexuală și au fost făcute în mod public, pe internet, pe blogul său. Ele au fost reluate în mai multe ziare din presa scrisă și online.
3. Spre deosebire de persoanele heterosexuale. Reclamatul considerii homosexualii ca fiind „dereglați”, „fără minte limpede” și „accidente”. Pe lângă folosirea acestor etichete ofensatoare, reclamatul face afirmații grave prin care incită la violență și discriminare împotriva homosexualilor: “Bastoane și dube indiferent de cât țipau băieții și mai apoi, sărutul ostentativ, trebuia botezat de poliția spaniolă cu bastoane peste fund”.
4. Petenta susține că reclamatul face referire la „sărutul ostentativ în piața Sagrada Familia în semn de protest față de declarațiile căsătoriei suveranului pontif care a criticat politica permisivă a Spaniei privind liberalizarea căsătoriei între homosexuali...Adică se sărutau acolo, bărbați cu bărbați și Papa sfințea Sagrada Familia la câțiva metri distanță?...Bastoane și dube indiferent de cât țipau băieții mai apoi”.

Susținerile părții reclamate

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 867/07.02.2011, reclamatul susține că este o confuzie. O postare de pe blogul d .com, face referire la protestul pe care un grup de persoane l-a făcut în timp ce Papa Benedict oficia prima slujbă religioasă în Sagrad Familia din Barcelona.
2. Reclamatul susține că “*probabil confuzia vine din fraza: e impardonabil să dai voie unor dereglați să tulbure botezul celui mai frumos moment european*”. Aceste cuvinte făceau referire strict la persoanele care au tulburat respectivul moment, nicidecum la întreaga comunitate de homosexuali. Întâmplarea a făcut ca protestatarii să fie de o altă orientare sexuală, dar fraza ar fi fost valabilă și dacă ei erau heterosexuali, steliști, dinamoviști sau extratereștri.
3. Reclamatul susține că este convins că și comunitatea homosexualilor din România se delimitează de astfel de acte de vandalism sau tulburare ale liniștii

publice făcute de membrii acestei minorități sau de oricare cetățeni ai oricărei țări.

4. Reclamatul pune în vedere faptul că respective postare de blog se termina cu formula "... da știu, Michelangelo, Proust ... dar niciodată cei cu mintea limpede n-au încălcat libertatea celorlalți ... (protestul respectiv) e o exagerare cu care nici Proust sau Michelangelo n-ar fi fost de acord".

5. Autorul respectivului post de pe blog are certitudinea că normalitatea, mintea limpede și echilibrul nu țin de culoarea pielii, orientarea sexuală sau religioasă și referirea se face strict la cei sancționați acolo, de poliția spaniolă.

6. Reclamatul face referire la faptul că ziarele sunt răspunzătoare de titlurile pe care le dau capturilor de pe respectivul blog. Reclamatul este de părere că se face "atâta zgomot pentru nimic".

V. Motivele de fapt și de drept.

1. **În fapt**, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), față de cele prezentate în cadrul petiției, reține că reclamatul face o serie de afirmații, ce au în vedere comportamentul unui grup de homosexuali, venit ca reacție la afirmațiile făcute de către Papă, comportament ce a avut loc în Spania, în momentul în care Papa Benedict oficia o slujbă religioasă în catedrala Sagrada Familia din Barcelona.

2. Astfel, față de cele petrecute, pe blogul personal al reclamatului, preluat apoi de mai multe cotidiane online din țară, respectiv libertatea.ro (fila 3 dosar), click.ro (fila 4 dosar), unica.ro (fila 5 dosar), este publicat următorul articol: „*Imi place sa cred ca sunt un om echilibrat, cred ca e loc pentru toata lumea sub soare dar de data asta am certitudinea ca politia spaniola a scapat situatia de sub control. E impardonabil sa dai voie unor dereglati sa tulbure botezul celui mai frumos monument european. Libertatea trebuie sa aiba si ea o limita! Homosexualii s-au sarutat ostentativ in piata Sagrada Famlia in semn de protest fata de declaratiile suveranului pontif care a criticat politica permisiva a Spaniei privind liberalizarea casatoriei intre homosexuali...Adica aia se sarutau acolo, barbati cu barbati si Papa sfintea Sagrada Familia la cativa metri distanta?...Bastoane si dube indiferent de cat tipau baieteii mai apoi*”, a scris N pe blog. „*Peste 1000 de ani femeile vor naste copii care la randul lor vor fi mirati de geniul lui Gaudi...Asta va insemna ca familia traditionala a invins, ca ceilalti sunt accidente. Da, stiu...Michelangelo, Ceaikovski, Proust etc....Dar niciodata cei cu mintea limpede n-au incalcat libertatea celorlalti...Sarutul ostentativ a zeci de barbati in clipa celebrarii sfintirii catedralei e o exagerare cu care Proust sau Michelangelo n-ar fi fost de acord...Si care trebuia botezat de politia spaniola cu bastoane peste fund*”, a incheiat acesta.

3. **În drept**, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că „*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie sa fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*”

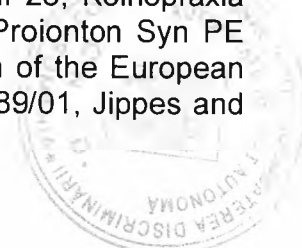
4. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație" și **paragraful 2** "Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1".

5. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

6. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: ....."; **art.2 alin.1** "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, ...", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1** "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege, ...".

7. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

8. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

9. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

10. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

11. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

12. **Colegiul** reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un **criteriu interzis**. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, **discriminarea directă** presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o **legătură de cauzalitate** identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

13. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „**pe bază de**”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „**pe bază de...**”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

14. În cazul **hărțuirii**, prevăzută de art.2 alin.5 din ordonanță, **raportul de cauzalitate este direct**, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de

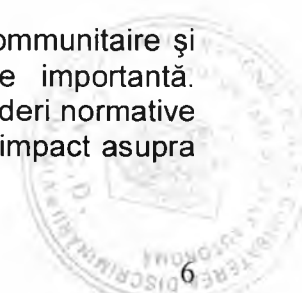
legiuitor, în speță „**comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.**”

15. Conform jurisprudenței CNCD, **hotărârea nr.276/13.10.2010**, potrivit art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată, ce transpune Art. 2 alin.3 din Directiva 2000/78/CE „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

16. În materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, gesturi, acte, sau fapte, acțiuni etc. Motivul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o lista neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor expres enumerate în art. 2 alin.5. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire.

17. Manifestarea comportamentului pe baza oricăruia dintre criteriile prevăzute de lege „duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest element constitutiv al hărțuirii, permite reținerea acelor comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc efectul de realizare al unui cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât însăși Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește hărțuirea în art. 2 alin.3 ca „un comportament nedorit pe bază de etnie sau rasă care are ca scop sau ca efect violarea demnității unei persoane și crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensiv.”

18. Includerea hărțuirii ca formă de discriminare în aquis-ul comunitaire și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă per se, doar sub forma unor prevederi normative sau practici, dar și sub forma comportamentelor care creează un impact asupra

mediului în general, variind de la violența fizică la remarci sau afirmații cu caracter rasist, sexist, xenofob etc. până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând unei minorități sau alteia. (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States, 2001, pag. 26, 27.)

19. În jurisprudența sa, Colegiul a luat act de faptul că în cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: „Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice...” însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: „exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.” Pe de altă parte, articolul 9 din Convenția Europeană prevede că: „Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea în mod individual sau în colectiv, în public sau în particular, prin cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor. Libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”.

20. Trebuie spus că, în primul rând, art. 10 din Convenție garantează ca formă a libertății de exprimare libertatea de opinie, care este legată, la rândul ei, de libertatea de gândire, de conștiință și de religie, apărută de art.9. Orice persoană are dreptul să-și formeze concepții privitoare la viața socială, la lumea care-o înconjoară, în general, după cum ea poate să aibă o anumită credință religioasă, să aparțină unui cult religios pe care să-l practice. Altfel spus, orice individ are dreptul de a formula o opinie despre fenomenele în mijlocul cărora trăiește și pe care le analizează prin filtrul propriei lui gândiri (A se vedea Corneliu Bârsan Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Vol.I, drepturi și obligații, Editura C.H. Beck, București 2005, pag. 738) .

21. Articolul 9 din Convenție recunoaște fiecărei persoane libertatea de gândire, de religie și de conștiință, pe de o parte, dar și libertatea de manifestare a convingerilor sau a religiei, pe de altă parte. Suntem în prezența a două componente ale aceluiași drept, fiecare însă având un regim juridic propriu, consecință firească a împrejurării că aceste libertăți au atât un caracter intern, ce ține de trăirile interne ale fiecărui individ, cât și un caracter extern, reprezentat de manifestările exterioare, exprimate ca atare sau în legătură cu alte drepturi și

libertăți de acest gen, garantate de Convenție (A se vedea Corneliu Bârsan Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Vol.I, drepturi și obligatii, Editura C.H. Beck, București 2005, pag. 738).

22. Pe de altă parte, dreptul la libertatea de exprimare este garantat în Constituția României, care prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că "(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Însă libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

23. Astfel, relativ la articolul apărut pe blogul personal al reclamatului, preluat apoi de către diferite publicații online, conform probelor depuse la dosar, ale unor cotidiene naționale, Colegiul reține că față de obiectul prezentei cauze, reclamatul face o relatare a celor petrecute la momentul respectiv, la care sunt adăugate păreri personale, judecări de valoare asupra celor prezenți în cadrul respectivei manifestații.

24. Totuși, Colegiul Director nu poate face abstracție de afirmațiile reclamatului ce fac referire la un anumit comportament al autorităților față de respectiva manifestare, „*Adica aia se sarutau acolo, barbati cu barbati si Papa sfintea Sagrada Familia la cativa metri distanta?...Bastoane si dube indiferent de cat tipau baieteii mai apoi (...)* Proust sau Michelangelo n-ar fi fost de acord... Si care trebuia botezat de politia spaniola cu **bastoane peste fund**”.

25. Astfel Colegiul consideră respectivele afirmații ca fiind **elemente de incitare**, ce au în vedere o intoleranță față de comportamentul în cauză, trimitând la un posibil comportament al organelor de poliție, concretizat în **bastoane și dube, ..., bastoane peste fund**.

26. Față de cele prezentate, considerăm că afirmațiile în cauză se încadrează în dispozițiile prevăzute de **art.2 alin.5 din O.G. nr.137/2000**, republicată, în sensul în care prin **incitarea la violență**, astfel reținută din afirmațiile reclamatului, **bastoane și dube, ..., bastoane peste fund**, față de comunitățile sexuale, a creat un cadru intimidant, ostil, degradant sau ofensiv.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 1 împotriva**, dintre membri prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate, în parte, intră sub incidența dispozițiilor art.2 alin.5 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea părți reclamate cu avertisment;
3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ- Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA- Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director
Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director

Data redactării: 14.07.2011

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

